

УКРАЇНА В ГЛОБАЛЬНИХ ВИМІРАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Титаренко М.Ю., здоб. ОС «бакалавр»
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Т.О. Бабан**
Державний біотехнологічний університет

Україна докладає значні зусилля у напрямку сталого розвитку, які стають все більш помітними на міжнародній арені. Актуальним залишається розгляд ключових аспектів, досягнень та викликів, що виникають у процесі впровадження Україною цілей сталого розвитку.

У зв'язку з прийняттям резолюції Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 25 вересня 2015 року № 70/1, яка стосується глобальних цілей сталого розвитку до 2030 року, Україна зобов'язана вживати заходів для досягнення цих цілей. Виконання цих завдань передбачає розв'язання широкого спектру проблем, починаючи від подолання бідності та голоду і закінчуючи зміцненням глобального партнерства в інтересах сталого розвитку [1].

Подолання бідності та голоду в Україні є одним із найбільш важливих завдань. Для цього потрібно забезпечити продовольчу безпеку, підвищити якість харчування та розвинути сільське господарство, що стане вагомим внеском у сталий розвиток. Здоровий спосіб життя, як ключовий аспект сталого розвитку, також потребує уваги. Покращення системи охорони здоров'я, сприяння фізичній активності та підвищення якості медичних послуг є необхідними для досягнення цієї мети. Забезпечення якісної освіти та рівних можливостей навчання для всіх є ще однією важливою складовою сталого розвитку. Це передбачає розвиток освітніх програм, зокрема з урахуванням гендерної рівності та доступності навчання для всіх шарів населення. Стале управління водними ресурсами та санітарія, а також доступ до доступних джерел енергії є важливими аспектами сталого розвитку, які потребують системних рішень та інфраструктурних змін. Економічний зріст, забезпечення повної зайнятості та сталої праці, раціональне використання ресурсів та інноваційний розвиток є ключовими для сталого розвитку країни. Крім того, вирішення проблеми нерівності, збереження екосистем та боротьба зі зміною клімату вимагають постійних зусиль та глобальної співпраці.

Україна має намір приділити належну увагу всім аспектам сталого розвитку, забезпечуючи тим самим не лише свій внутрішній розвиток, але і внесок у глобальну спільноту.

Згідно з проведеним дослідженням Редько К. Ю., Мірошниченко В. Р. Україна, незважаючи на свій потенціал та ресурси, відстає у виконанні цілей сталого розвитку порівняно з країнами Європи, такими як Польща та Німеччина. Аналіз індикаторів, серед яких були представлені частка розораної землі, викиди вуглекислого газу порівняно з 1990 роком, частка населення, доходи яких нижче від прожиткового мінімуму, частка доходів домогосподарств, які йдуть на харчування, кількість хворих з уперше в житті встановленим діагнозом ВІЛ на 100 тис населення, свідчить про найнижчі показники України серед країн Європи [2]. Однак важливо врахувати, що існують невідповідності у вимірах між країнами, оскільки деякі показники мають різні одиниці вимірювання, що потребує переведення величин та додаткової інформації. Крім того, національні показники, які використовуються в звітах сталого розвитку, не завжди порівнюються, оскільки вони не вимірюються в інших країнах.

Таке відставання України у виконанні Цілей сталого розвитку може призвести до того, що значна частина цих цілей не буде досягнута. Для подолання цієї проблеми необхідне проведення додаткових наукових досліджень, покращене фінансування та пильна увага до даних завдань. Однак, з урахуванням загальної ситуації в країні, прогнозувати позитивну динаміку в найближчому майбутньому складно.

Удосконалення системи вимірювання сталого розвитку також є важливим завданням [3]. Збільшення кількості індикаторів, якими користується Україна, допоможе відображати різні аспекти розвитку країни, враховуючи особливості та потреби. Насторожує статистика щодо хворих на ВІЛ, що вказує на низьку ефективність боротьби з такими хворобами, а це свідчить про погане становище медичної системи та недостатню інформованість населення.

Крім того, аналіз вуглецевої ємності ВВП свідчить про значне відставання України у сфері екологічної політики та викликає серйозні занепокоєння щодо забруднення атмосфери. Отже, для досягнення Цілей сталого розвитку України необхідно вжити комплексних заходів, враховуючи всі аспекти економічного, соціального та екологічного розвитку країни.

Отже, Україна знаходиться на шляху досягнення глобальних цілей сталого розвитку, які визначені резолюцією Генеральної Асамблеї ООН. Незважаючи на цілісний підхід до розвитку, країна стикається з викликами у виконанні цих завдань, особливо у порівнянні з іншими країнами Європи. Недоліки в системі

вимірювання сталого розвитку та проблеми у сферах охорони здоров'я, екології та соціального розвитку потребують комплексних заходів для подолання.

Інформаційні джерела

1. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text>.

2. Редько К. Ю., Мірошніченко В. Р. Дослідження сталого розвитку в Україні: оцінка стану виконання цілей. *Підприємництво та інновації*. 2022. № 22. С. 5–13. URL: <https://doi.org/10.37320/2415-3583/22.1>.

3. Панчишин Т., Вдовин М. Компоненти сталого розвитку територіальних громад та регіонів в умовах суспільно-політичних викликів. *Економіка та суспільство*. 2023. № 50. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-23>.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМ КАПІТАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

Ткаченко Є.С., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.В. Горюх**
Державний біотехнологічний університет

Підприємства, незалежно від форми власності та організаційно-правової форми господарювання для того щоб ефективно функціонувати, повинні володіти достатньою кількістю оборотного капіталу і використовувати його належним чином.

Оборотний капітал є комплексним поняттям, що характеризує процес обороту на підприємстві. Це широке поняття, яке доцільно трактувати так: кошти, вкладені в активи (обсяг яких повинен забезпечувати позитивну динаміку всіх показників фінансового стану підприємства та безперервність його функціонування); майнові цінності, що обслуговують поточну виробничо-господарську діяльність (їх обсяг і структура визначається внутрішніми та зовнішніми факторами підприємства), які здійснюють повний оборот за один виробничий цикл і свою вартість повністю переносять на вартість створюваного продукту.

Під внутрішніми факторами варто розуміти: тривалість і специфіку виробничого циклу, відносини підприємства з контрагентами та інші. Тому всі фактори, що формують безперервний оборот на підприємстві, повинні бути розумно сформовані.